

**Consolatio Desperantium, Seu Conciones De Magna Dei
erga Peccatores serio poenitentes, comitate**

Bosquier, Philippe

Coloniae, 1617

II. Qvam Longe A Patre suo abfuerit Prodigus, cum eum Pater venientem
agnouit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56142](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56142)

Vltimo denique bonitatem suam maximam hoc ipso declarauit, quod ex iudice prodigi sui, factus sit eius patronus & aduocatus, contra filium suum natu maiorem, qui ægre ferebat se præterito, iuniori tam dissoluto & effeminato tantos fauores præstari. Obonitatem super omnem propemodum humanam bonitatem! Has omnes bonitates suis quibusq; locis fusius explicabimus, adiuuante bono Deo, modo suffecerit hæc verba ponderasse: *Cum autem adhuc longè esset vidit ipsum pater ipsius: ò miserum patrem! Sed quomodo putas ita à longè potuit Pater videre & agnoscere filium suum? & quantum putatis fuisse distantiam?*

II.

*QVAM LONGE A PATRE
suo abfuerit Prodigus, cum eum Pater
uentem agnouit.*

Vidit Pater à longè filium suum, imo sine dubio etiam talem agnouit, cur enim alias tam excitatè accurrisset? si absque determinata notitia ipsum, vt alios homines à longè conspexisset, certe nunquam ei obuiam occurrisset. Quantū itaque à Patre distabat? Id statim aliquotusq; dicemus, si prius notauerimus mores & consuetudines Parentum, & amantium sollicitorum propter absentiam suorum liberorum & amorum: Hi enim perpetuò circumspiciunt, & ex omni parte explorant, an nusquam appareant; nunc capita sua fenestris & cancellis admouēt; nunc in summa tabulara & ædium suarum turres ascendunt; nunc in altissimos montes scandunt; ciuitatem egrediuntur, regrediuntur; eunt, redeunt: peregrinos, nunc hunc, nunc illum sollicitè de amicis interrogant.

Num quem diligit anima mea vidisti?

Res est solliciti plena timoris amor.

Quis enim securus amauit?

Quid ex Herus ad Læandrum:

Vtq; rogem de te, & scribam tibi, si quis Abydo

Cant. 3.

Ouid.

Vino-

Venerit, aut quaro, si quis Abydon eat.

& paulò pòst:

*Sic ubi lux acta est, & noctis amicioꝝ hora
Exhibuit pulsa sydera clara die;
Protinus in summa vigilantia lumina turri
Ponimus, assuetæ signa, nos amq; via.*

& infra:

*Et modo prospicimus, timida modo voce precamur
Ut tibi dei faciles utilis aura vias.
Auribus interdum voces captamus, & omnem
Aduentus strepitum credimus essetis.*

Quod ipsum manifestè in Anna matre iunioris
Tobiæ emicuit, de qua Scriptura narrat Tob. 10.

*Mater nullo modo consolari poterat, sed quotidie exili-
ans circumspiciebat & circuibat vias omnes, per quas
spes remeandi videbatur, ut procul videret eum, si fieri
posset, venientem. & capite vndecimo: Anna autem
sedebat secus viam quotidie in supercilio montis, vnderi-
spicere poterat de longinquo: Et dum ex eodem loco specu-
laretur aduentum eius, vidit à longè, & illico agnouit ve-
nientem filium suum, currensq; nuntiauit viro suo, di-
cens: Ecce venit filius tuus.*

Apparet certè amantes & parentes cum amato-
rum & filiorum suorum reditum vel aduentum ope-
riuntur, pluribus quàm duobus luminibus vii. Quot
circulos Maria Magdalena, nunc in monumento,
nunc in horto, postea iterum circa monumentum
oberrabat? quas curiosas quæstiones Hortulano, ut
putabat, proponebat, ut dilectum suum Iesum Chri-
stum à mortuis rediuiuum, sed ipsi nondum conspe-
ctum inueniret? Quo non declinabat beatissima Vir-
go Maria, ut in solennitate Paschali deperditum pue-
rulum duodecim annorum Iesum denuò reperiret?
Quas vias, semitasve Cares non iniit, ut raptam à Plu-
tone Proserpinam reperiret, cum ad ipsa vsque infer-
ni latibula penetrarit? Sic, sic probi mariti erga suas
uxores, & uxores probæ erga suos maritos absentes
affectæ sunt: certè pius ille Æneas omnes vicus, &
plateas ardentis iam Troiæ, ut deperditam suam Cre-
usam

usam de vrbis excidio educeret, repedauit.

Ipse urbem repeto, & cingor fulgentibus armis

Stat casus renouare omneis, omnemq; reuertit

Per Troiam, & rursus caput obiectare periculis.

Principio muros, obscuraq; limina porta,

Qua gressum extuleram, repeto, & vestigia retro

Obseruat a sequor per noctem, & lumine lustro.

Inde domum, si forte pedem si forte tulisset

Merefero, irruerant Danaï.

Procedo ad Priami sedem, arcemq; reuiso.

Aufus quin etiam voces iactare per umbram,

Impleui clamore vias, mœstusq; Creusam

Nequicquam ingeminans, iterumq; iterumq; vocaui.

Quarenti, & tectis vrbis sine fine furenti

Infelix simulachrum, atque ipsius umbra Creusa

Visa mihi ante oculos, & nota maior imago.

Nam, vt inquit Gregorius: *Amanti semel aspexisse Hom. 25 non sufficit, quia vis amoris intentionem multiplicat in in Euang-
quisitionis.*

Hic itaque Pater in perfecto amore paterno erga suos liberos nulli cedit, vt iam dictum est, adeoq; inter primos accensendus, qui φιλόσοφος cognominetur, ita n. quasi perdit & stultè proles suas amat.

Omnis in Ascanio caritatis cura parentis.

Virg. 1.

Æneid.

Quamuis reciprocos filiorum amor, aut nullas omnino rependat vices, vt in minore natu; aut exiguas saltem, vt in grandiore. Sed quid? naturalis amor parentum erga filios subito argumentum sumit, fortiusq; accenditur, sed tardo passu à filijs ad parentes regreditur, ac mutuas amori reddit vices. Nam vt arborum succus celeriter, abundanter, & continuo à radicibus ad ramos ascendit, tardè tamen, parcè, & tardè à ramis ad radices defluit: ita etiam parentes tenerè liberos suos diligunt, ac liberalissimè eis benefaciunt; filij verò & multò remissius eos redamant, & si quid boni ipsis præstent, id tardè & parcè faciunt: An non videris, quomodo Danubius, cæteraq; maiora flumina de suis fontibus prodeuntia, maxima celeritate in mare deuoluantur;

tarde autem ac lente (si diuino id contingat miraculo) cancrorum instar ad sua principia reuertantur, quod quondam Mari rubro, & Iordani euenisse legimus, iuxta illud Psalms:

Psal. *Quid est tibi mare quod fugisti & tu Iordanis, quia conuersus es retrorsum?*

Ita etiam torrens amoris & beneficiorum ex parte parentum in filios largiter profluit; si autem hunc aliquando ad parentes redire contingat, temperato passu, & quasi solutatum incedit, neque vnquam patria pro paribus reddunt; nec tanta celeritate, nec tanta alacritate filij.

Vti mirandus admodum sinus maris est, quem Euripum dicunt, qui vt ferunt septies de die ad suos fontes retrogreditur, idque tanto impetu, vt & nauigia plenis velis prospero vento agitata secum eandem viam redire compellat: ita etiam res rara est filius aquali amore, ac paribus beneficijs parentibus respondens.

Amor itaque huius Patris erga filium suum, adeo violentus & vehemens, eodem modo ipsum erga suum absentem (si non vehementius) quo reliquos erga cara sua pignora affecit, atque ita sine dubio centies & centies quotidie absque vlla grauiore necessitate ad fenestras castri sui appropinquans, nunc huc, nunc illuc, vnde filium suum rediturum sperabat, vultum obuertebat, *stans post parietem, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos.* Sape etiam in altissimas turres crepebat potius quam ascendebat homo aetate grauis, vt redeuntem suum Prodigum a longe prospiceret: Verisimile quoque est ipsum affectus vehementia agitarum saepius extra pomeria castri sui, aut villae egressum, nunc hunc, nunc illum montem conscendisse; nunc hanc, nunc illam semitam tenuisse, modo hunc, modo illum peregre aduentantem rogasse, vnde? quo? Ecquid audisti, vidisti? nihilne de filio meo natu minore? ac simul eum peregrinis, quam poterat, scitissimè depinxisse: Sape etiam apud animum suum quasi filium alloquentem dixisse: *Indica mihi*

Cant. 2.

ubi

vbi pascas, vbi cubes in meridie. Fac saltem resciam, mi fili, vbinam viuas, vbi agas.

Quarenti itaque, quam procul cum Pater agnoverit respondeo, non adeo longe abfuisse, ut miraculo hic opus sit: si enim per fenestras prospectabat, forte iam prodigus paternis foribus astabat, aut fossis appropinquabat: Si ex turri aliqua, iam forte suburbia intraverat: Si ex colle aliquo extra castrum, tantum à parente forte distabat, quantum visus hominis senis cum distincta novitia percurrere potest; quantum scilicet ex sclopeto emissus globus, nisi dicamus amantium oculos ac visum longius penetrare, quam aliorum, qui hac passione affecti non sunt; cum tam pietas, quam misericordia, amorque & amicitia clarum videant; hi enim affectus oculos lynceos habent, imò & lynceis clariores, cum tamen hoc animal reliqua visus acumine superet, iuxta illud incerti authoris.

Nos Aper, auditu; Lynx, visu; Simia gestu:

Vultur, odoratu; praeclit Avanon tactu.

Si autem è throno suo tapetibus constrato ipsum conspexerit, iam Prodigus ad ostium forte aulae constitit, vel ad eius medium processerat, debita cum reverentia paternis genibus se aduoluturus, vbi eum Pater vterioris moræ, & maiorum ceremoniarum impatiens deprehendit. Denique vbi cumque ipsum repererit, in paterno saltem solo, aut non longe disto repertus est: neque enim solent Nobiles, maxime autem annis obstiti, longe a suis castris spatari, aut debilitati præsenio visu quempiam distitum internoscere: Deinde cum vnam partem huius parabole cum altera confero, plane mihi persuadeo, quod non multum à paterna domo abfuerit; dictum est enim quod *Abijt in regionem longinquam, & ibi dissipavit substantiam suam; & adhesit vni civium regionis illius: exinde subnectitur, quod inde surgens venit ad Patrem; & hic quod cum adhuc longè esset, vidit illum* At nunc vero simile non est, hominem grandævum potuisse vidisse & cognovisse hominem

Ouid.

alicui:

mibi, nos.

cio quis

author.

Text.

minem medio itinere, triginta aut quadraginta millenarium Gallicorum, distantem: sicut etiam parum probabilitatis habet, Patrem longius a suo castris recessisse, aut ad multam viam filio obviam ecurrisse: certum itaque sit, quod remotior à regione illa longinqua & vicinior domui suæ fuerit; propinquior Patri, quam Domino suo; propior termino ad quem, quam termino à quo: imò ita vicinus, ut Pater iam decrepatus ipsum cognoscere, & obviam currere potuerit: Vnde & formulæ loquendi quibus utitur hic Pater, nihil aliud sonant, quam quod omne genus famulorum ad manum præsto habuerit; sic enim vni mandat stolam novam proferre, alteri anulum in digitum filij immittere, & calceos pedibus accommodare; tertio rem culinariam procurare, quasi omnes in suis officinis, aut saltem circa illas præsto essent, ita expedire iubet, *Citò proferte stolam; citò date anulum & calceamenta; citò adducite vitulum, occidite eum. Citò, citò, epulemur, & lætemur.* Hæc enim iussa probabiliter me suspicari suadent, filium tunc temporis aut castrum ingressum in quo Pater eius paternè, aut assidebat, aut obambulabat, aut ad portam castris attitisse, aut saltem circa fossas, vel paludes oberrasse: Nisi quis fortè opinari velit hunc senem ex Lyncei posteris fuisse, quem ferunt tanto acuminosis præditum, ut etiam per interpositum parietem videret, & in Sicilia existens naues ex Africa soluentes conspiceret; aut si ex posteritate Lyncei non prodierit, ocularibus illis perspectivis à longe minuta quæque referentibus, usum: aut sane supernaturali aliquo lumine, vel gloria illustratum: quod si quis opinetur, meritò dicet remotissimum adhuc a parente abfuisse, *cum adhuc longè esset, vidit eum Pater.* Sed hoc vix opinor; tum, quia miracula non sunt ponenda sine necessitate; tum, quia mox dicetur Patrem ei obviam

Text.

Acron. a. pud Horatium.

uiam accurrisse, & *accurrens*. Quis enim crederet Patrem adeò annis grauem, tantum molestiarum sumpsisse, vt tanto spatio filio suo, & natu minori, & discolo obuiam accurreret?

Sed fortè quispiam, ex proprijs verbis me arguens, opinabitur hæc omnia à Patre decrepito facta filio multum adhuc distito, eo quod Christus hic conetur optimum, & maximè misericordem patrem depingere, vt tanto perfectius verum Patrem misericordiarum, & Deum totius consolationis repræsenter: Deinde magis consolatorium est, si Prodigus à longè agnitus fuerit, & quod hoc non obstante decrepitis pater ei obuiam occurrerit, amplexatus & osculatus ipsum fuerit; vt tanto melius adumbraret, partim infinitam misericordiam Dei, partim debilitatem virium hominis, cuiusque potissimum, qui adhuc in fordibus peccati mortalis hæret; quæ tanta est, vt quamuis homo viribus naturæ faciat quantum potest, nihil tamen, aut perparum proficiat, nisi Deus gratia speciali ipsum præueniens, peccatori occurrat.

Finaliter ita que dicamus ipsum iam medium viæ, quæ ex longinqua regione ad paternam domum ducebat, confecisse, cum ipsum vidit & agnouit Patrem; vt ita etiam medium inter duas opiniones multum differentes teneamus; quamuis nihil periculi sit in leuioribus his nonnihil aberrasse. Quid enim refert hæc ita ad amussim examinasse, & determinasse: nihil, vt reor: adeoque coniecturis, vt petuimus, aliquid luisse sufficiat, & ad vltiora gradum faciamus.